

DVADSIATA DRUHÁ KAPITOLA

Tajomstvo narodenia, smrti, vzkriesenia, znovuzrodenia, transfigurácie a transformácie

Výťah z knihy „Nové zjavenie Pána Ježiša Krista“, str. 518-539, Kapitola 22.

7. mája 1988 skoro ráno prišlo ku mne znovu slovo Pána Ježiša Krista hovoriac:

„Ako už teraz viete, to, čo ľudské tvory považujú za normálne, prirodzené a náležité, nie je vo väčšine prípadov ani prirodzené, ani náležité, ani normálne.“

„Nemajúc žiadnu inú skúsenosť či poznanie než to, čo vidia, majú a praktizujú, nevdojak prichádzajú k záveru, že ich spôsob života a ponímania všetkých životných záležitostí je buď iba jediný možný, alebo iba jediný správny.“

„Toto tvrdenie je obzvlášť pravdivé, keď sa jedná o dôležité záležitosti ľudského života, ktoré sa týkajú každého jednotlivého ľudského tvora.“

„Dva najbežnejšie pojmy, ktoré sprevádzajú ľudské úsilie a ľudský život sú pojmy narodenia a smrti. Zatiaľ čo tieto dva pojmy sú veľmi dôverne a osobne známe každému ľudskému jednotlivcovi, pojmy znovuzrodenia, vzkriesenia, transfigurácie a transformácie sú väčšine z nich buď vôbec neznáme a úplne cudzie, alebo len vzdialene povedomé a známe iba niektorým z nich.“

„Avšak dôverná známosť a poznanie týchto pojmov, najmä narodenia a smrti, nutne neznamená, že to, čo o nich vedia, čo im je o nich dôverne známe alebo čo v súvislosti s nimi zakúšajú, odráža pravú realitu, ktorá je za týmito pojmi alebo v nich skrytá.“

„Čo ľudské tvory v tomto ohľade zakúšajú? Ako prvý krok sa – v prípade narodenia – odohrá pohlavný styk medzi mužom a ženou. Následkom tohto aktu žena veľmi často, nie však vždy, počne a otehotnie. V jej lone sa približne deväť mesiacov vyvíja plod. Potom zvyčajne podstúpi nepríjemné pôrodné bolesti a pôrod, počas ktorého plne vyvinutý zárodok je z materinského lona vytlačený a narodí sa do vášho sveta ako jedinečné individuum, aké nikdy predtým v tejto zvlášťnej jedinečnosti neexistovalo. To je vo väčšine prípadov všetko, čo ľudské tvory o narodení vedia.“

„Ako vidíte, pojem narodenia je v ich mysliach obmedzený jedine na jeho fyzické a telesné aspekty. Majú však veľmi málo správnych predstáv, alebo takmer žiadne, o tom, ako sa vyvíja individualita, jedinečná mentalita, duša, osobnosť a duch novonarodeného jedinca a ako sa stane tým, čím sa stane.“

„Mnohé ľudské tvory pevne veria, že všetko, čo je na vývoj akéhokoľvek nového ľudského tvora potrebné, je jedna spermia od muža, jedno vajíčko od ženy a ich šťastná kombinácia, ktorá rezultuje vo vytvorení nového života. Akosi veria, že duch a duša toho jedinca sa vyvinie z kombinácie mužskej spermie a ženského vajíčka. Žiadne iné hmatateľné poznanie o tomto procese nie je ľudským tvorom dostupné.“

„To, čo sa pri tom zakúša, je však iba fyzický aspekt fyzického narodenia ľudského jedinca, a žiadny iný aspekt, najmä a obzvlášť nie duchovný a mentálny aspekt, ktorý sa podieľa na tomto procese najdôležitejšou a rozhodujúcou mierou.“

„Na druhej strane, pojem smrti je u ľudských tvorov obmedzený na proces fyzického zomierania vonkajších fyzických tiel. Prežívajú pri tom to, že v jednom okamihu telo prestane z nejakých dôvodov alebo za použitia akýchkoľvek prostriedkov fungovať, všetky jeho orgány prerušia svoju funkciu, telo zmeravie, vychladne a stuhne a nereaguje už viac na žiadne externé či vonkajšie podnety. Po určitej dobe je tento proces nezvratný. Po svojej smrti sa telo začne rozpadáť a postupne rozkladať na svoje elementárne častice, to jest stane sa prachom.“

„Z tejto skúsenosti sa do ľudskej reči dostali príslovia – ‚z prachu na prach‘, ‚z popola na popol‘ a ‚zo zeme do zeme‘.“

„Ľudské tvory však nemajú žiadne reálne poňatie o tom, prečo musia zomrieť, prečo je smrť nevyhnutná a čo sa stane, ak vôbec niečo, s tou jedinečnou žijúcou, prosperujúcou, aktívnou, fungujúcou a tvorivou individualitou, ktorá to telo obývala. (Ľudské tvory nemajú v tej súvislosti ani žiadnu predstavu o tom, prečo sa narodili takým spôsobom, akým sa narodili a na aký účel sa narodili!)“

„Opäť – ľudské tvory nemajú žiadne priame skúsenostné poznanie stavu záležitostí po smrti ľudského tela. Nemajúc žiadny hmatateľný dôkaz o tom, čo sa deje po ich fyzickej smrti, mnoho ľudských tvorov usudzuje, že za tým bodom nič neexistuje a jedinečná individualita osoby, ktorá to telo obývala, upadne do zabudnutia a stane sa ničotou.“

„Iné ľudské tvory veria, že život každého jedinca nejako a niekde po smrti ich fyzického tela pokračuje. Iné zase veria, že duch toho tela sa po nejaký čas vznáša v nejakom druhu limba alebo v neviditeľnej zadržiavacej oblasti, kde čaká na príležitosť znovu sa narodiť, znovu vstúpiť do tohto sveta cez nejaké iné ženské lono. Tento proces nazývajú reinkarnáciou. Ľudské tvory majú k dispozícii veľmi málo vierohodných informácií o mieste či stave, podmienkach či živote, ktoré existujú po fyzickej smrti ľudského tela.“

„Tento stručný náčrt jasne ukazuje, aké obmedzené a chabé je ľudské poznanie o týchto životne dôležitých, ako aj o mnohých iných záležitostiach a ich skúsenosť s nimi.“

„Z tohto dôvodu budú o týchto záležitostiach zjavené niektoré dodatočné informácie, okrem toho, čo už bolo o nich zjavené v Novom Zjavení a vo Swedenborgových spisoch.“

„Prvou vecou, ktorú je potrebné poznať je to, že proces narodenia má odlišný priebeh a odlišnú konotáciu v duchovnom svete, v intermediálnom svete, vo fyzickom či prírodnom svete pravého Stvorenia, v rôznych regiónoch Zóny Vymiestnenia a vo všetkých jej Peklách a na planéte Nula. Vo väčšine prípadov nemajú nič spoločné.“

„To isté je pravdou ohľadne skúsenosti a ponímania smrti, znovuzrodenia, vzkriesenia, transfigurácie a transformácie. V rozličných stavoch a na rozličných miestach multivesmíru a Zóny Vymiestnenia, ako aj na vašej planéte majú úplne odlišný význam.“

„Dôležitou otázkou však je: ‚Prečo je vôbec nutné, aby došlo k narodeniu akejkoľvek sentientnej entity v akomkoľvek mieste, stave, položení či čase?‘ “

„V pozitívnom stave Stvorenia jestvuje spoločný menovateľ nutnosti narodenia sa na akejkoľvek z jeho úrovní. Ako si pamätáte z bodu päť v predchádzajúcej kapitole, jedným z hlavných dôvodov bytia a existencie Stvorenia je pôsobiť ako javisko, na ktorom sa prejavujú

všetky prvky a aspekty Absolútnej Prirodzenosti Stvoriteľa – Pána Ježiša Krista – vo vonkajškovosti ich vnútorného zdroja. Prvky a aspekty neexistujú bez totality ich celistvosti. Prejavujú sa vo formách či v nositeľoch ich života. Svojou prítomnosťou v tých formách či nositeľoch nadeľujú tie formy či nositeľov životom. Takže akákoľvek forma či nositeľ takého špecifického prvku žije a je nažive prítomnosťou toho božského prvku.“

„Akt narodenia sa v pozitívnom stave uskutočňuje nasledujúcim spôsobom:“

„Zo stavu všetko zahŕňajúcej Absolútnej Vnútrajškovosti Pána Ježiša Krista – Stvoriteľa – sa prostredníctvom procesu rozdelenia pozornosti posunie do smeru vonkajškovosti veľmi špecifický a jedinečný prvok. Tým posunom – cez ideu premietnutia prvku do procesu vonkajškovosti – je z prvkov prostredia, do ktorého je idea toho prvku premietnutá, budovaná forma či nositeľ. Akonáhle je budovanie formy či nositeľa zavŕšené, idea toho prvku je premietnutá zo svojho stavu vnútrajškovosti do tej formy či nositeľa a začína tú formu obývať. V okamihu vstupu tej idey do svojej formy či nositeľa, dochádza k narodeniu jedinečného individua, odpovedajúceho jedinečnosti idey toho prvku.“

„Čo tu musíte chápať, je tajomstvo premietnutia. Tajomstvo spočíva v tom fakte, že do tej formy sa nepremieta ten jedinečný prvok ako taký, ale samotná idea toho prvku. Jedinečný prvok ako taký nemôže byť vo svojej úplnosti nikdy od svojho zdroja separovaný. Inak by sa jeho zdroj rozpadol. Samotná idea toho prvku však môže byť a bude separovaná či premietnutá.“

„Dôležitý duchovný princíp tu spočíva v uvedomení si toho, že akákoľvek idea akéhokoľvek prvku obsahuje v sebe úplný a celý obsah svojho prvku. Z jej pôvodného zdroja nič nechýba. Takže stelesnenie tej idey v akejkoľvek forme či nositeľovi znamená stelesnenie plnej a kompletnej povahy toho prvku.“

„Toto je spôsob, akým je pravá Prirodzenosť Stvoriteľa – Pána Ježiša Krista – v postupných večných prírastkoch odovzdávaná všetkým vo Stvorení.“

„Ďalším dôležitým duchovným princípom v tomto ohľade je to, že Pán Ježiš Kristus je prítomný vo Svojom prvku a v jeho idei vo Svojej plnosti.“

„Tajomstvo prítomnosti Pána Ježiša Krista v procese vonkajškovosti, súc Absolútnou Vnútrajškovosťou spočíva vo fakte toho premietnutia. V ideách prvkov a aspektov Jeho/Jej Prirodzenosti je Pán Ježiš Kristus teraz rovnako prítomný ako v stave Najvnútornejšej Vnútrajškovosti, tak aj v procese najexternejšej vonkajškovosti a vo všetkom, čo je medzi nimi.“

„Predtým než došlo k inkarnácii Najvyššieho na vašu planétu a do Zóny Vymiestnenia vo forme Ježiša Krista, predtým než bol zavŕšený proces hybridizácie a fúzie tela-mäsa Ježiša Krista a než sa Najvyšší stal totalitou Pána Ježiša Krista, jediný spôsob, ktorým sa Stvoriteľ mohol objaviť v procese vonkajškovosti či vo Svojom Stvorení, bol prostredníctvom niekoho iného.“

„Ako si pamätáte, tento spôsob objavenia sa bol nazvaný sprostredkovaním. Najvyšší sa objavoval prostredníctvom iných nositeľov ideí Jeho/Jej špecifických a jedinečných prvkov. V tomto zmysle boli sprostredkovatelia špecificky stvorení z ideí sprostredkovania.“

„Keď sa však Najvyšší stal plnosťou Pána Ježiša Krista, do bytia a existencie vstúpila nová kondícia. **Na dôvažok** k tomu, čo už bolo povedané vyššie, Stvoriteľ sa teraz môže objavovať veľmi priamo a **telesne** vo vonkajškovosti Stvorenia a zároveň zostávať vo Svojom Absolútnom Stave Absolútnej Vnútrajškovosti. Táto nová kondícia poskytuje každému vo

Stvorenie celkom novú, nevýslovnú perspektívu ohľadne Prirodzenosti Pána Ježiša Krista, ich vlastnej prirodzenosti a vzťahu medzi nimi a ich Stvoriteľom. Proces zrodu akéhokoľvek jedinca v pozitívnom stave však naďalej prebieha spôsobom, ktorý bol stručne opísaný vyššie.“

„Keď sa teda idea akéhokoľvek špecifického prvku premieta do svojho narodenia, premieta sa zo všetkých jeho vlastných aspektov. Majte na pamäti, že idea plne odráža povahu svojho prvku. Prvok plne odráža povahu svojho celku a tej totality, kde patrí.“

„Ako viete, táto Prirodzenosť má tri zreteľne odlišné aspekty – najvnútornejší, prostredný a vonkajší. Takže keď sa idea premieta do svojej manifestácie, premieta sa simultánne a synchronne z pozície svojich troch aspektov – duchovného, mentálneho a fyzického čiže najvnútornejšieho, prostredného a vonkajšieho. Simultánne a synchronne s týmto procesom sú – faktom toho premietnutia – vybudované tri zreteľne odlišné formy čiže telá či nositelia. Jedna forma či telo sa vybuduje v duchovnom svete z prvkov jej duchovného prostredia; jedna forma či telo sa vybuduje v intermediálnom svete z prvkov jeho vlastného prostredia; a jedna forma či telo sa vybuduje vo fyzickom či prírodnom svete z prvkov jeho prírodného prostredia.“

„Tieto telá potom nesú špecifický aspekt idey toho jedinečného a špecifického prvku z Pána Ježiša Krista. Keďže každý prvok a jeho idea sú jedinečné nielen vo svojej celistvosti, ale aj v každom zo svojich špecifických aspektov, každý nositeľ či forma, či telo s nimi súvzťahiace je taktiež jedinečné a neopakovateľné.“

„Každý aspekt idey toho spomínaného prvku odráža štruktúru svojho zdroja. Zase má teda svoj vlastný najvnútornejší čiže duchovný stupeň, prostredný čiže mentálny stupeň a vonkajší čiže externý stupeň. Z týchto zvláštnych stupňov sa budujú príslušné úrovne sentientnej mysle tej formy čiže tela či nositeľa. Z duchovného stupňa je vybudovaná jeho najvnútornejšia Duchovná Myseľ; z intermediálneho či mentálneho stupňa je vybudovaná jeho prostredná myseľ čiže mentalita či duša; a z najexternejšieho vonkajšieho stupňa je vybudovaná jeho vonkajšia myseľ. Toto je genéza zrodu akejkolvek sentientnej entity v pozitívnom stave Stvorenia a jeho multivesmíre.“

„Dôležitým tajomstvom, ktoré si tu treba uvedomiť, je to, že premietnutie akejkolvek idey akéhokoľvek prvku Prirodzenosti Pána Ježiša Krista do Jeho/Jej Stvorenia – procesu vonkajškovosti – simultánne a synchronne produkuje narodenie nie jedného jedinca, ale troch. Jeden sa rodí v duchovnom svete; jeden sa rodí v intermediálnom svete a jeden sa rodí vo fyzickom čiže vonkajšom svete. Každý jedinec nesie špecifický aspekt idey toho prvku. Keďže tieto aspekty vyvierajú z tej istej idey toho istého prvku, tí traja jedinci vzájomne súvzťahia a sú navzájom spojení. Všetky ich funkcie sa stávajú synchronnými a simultánnymi, no napriek tomu každý z nich zároveň žije jedinečný a odlišný život. Nie sú totožní a žiadny z nich nemôže byť nahradený druhým. Predstavujú koniec koncov veľmi odlišné a veľmi jedinečné aspekty idey toho prvku. Preto nemôžu byť nikdy rovnakí, totožní či nahradení jeden druhým.“

„V skutočnosti však vo vzájomnom vzťahu fungujú – ako by povedali ľudské tvory – ako duchovní radcovia. Idey duchovnej mysle a duchovného sveta sú prijímané od jedinca, ktorý sa narodil v duchovnom svete. Transformácia tých ideí na špecifickú mentalitu je vyjadrovaná jedincom, ktorý sa narodil v intermediálnom svete. A aktualizované a konkretizované účinky, správanie a postoje poskytuje jedinec narodený vo fyzickom či vonkajšom svete. Takto sú medzi sebou spojení a takto sa navzájom radia a podporujú.“

„V pozitívnom stave Stvorenia a jeho multivesmíre si títo jedinci navzájom vedome uvedomujú jeden druhého a neustále koordinujú svoju prácu tým najkrajším,

najproduktívnejším, najtvorivejším a najkonštruktívnejším spôsobom. Nazývajú sa pravými, najpriamejšími bratmi a sestrami. Všetci ostatní jedinci, ktorí sa narodili z nejakých iných ideí rôznych prvkov Prirodzenosti Pána Ježiša Krista, sú tiež nazývaní bratmi a sestrami, hoci nie takými priamymi, pretože tie idey pochádzali koniec koncov z rovnakého zdroja. Toto je teda usporiadanie, ktoré existuje v pozitívnom stave. No čo s procesom smrti, znovuzrodenia, vzkriesenia, transfigurácie a transformácie? Existujú také procesy v pravom Stvorení?“

„V pravom Stvorení jestvujú k týmto pojmom súvzťahiace faktory, ktoré majú odlišný význam a konotáciu. Súvisia s veľmi dôležitým faktom interakcie, existujúcej medzi nositeľmi ideí spomínaných prvkov a ich Absolútnym Zdrojom, či interakcie, existujúcej medzi Absolútnym Stavom a stavom relatívnym.“

„Čo si musíte pamätať je to, že prvok vo svojom pôvodnom zdroji – tým, že ten Zdroj je Absolútny – je v absolútnom stave a kondícii. Kvôli tomuto faktoru sa prirodzenosť a obsah toho prvku nemôže nikdy vyčerpať. Nemôže sa vyčerpať ani jeho idea, súc absolútnou – Prirodzenosťou svojho Zdroja. Je však prenášaná do relatívnej kondície, pretože nositeľ či jeho forma je vybudovaná z prvkov prostredia, ktoré bolo stvorené špecificky na ten účel – ubytovať nositeľa idey spomínaného prvku. Keďže je stvorené, prostredie a jeho prvky nemôžu byť nikdy absolútne. Takže totalita a úplnosť prirodzenosti idey toho prvku nemôže byť simultánne a synchronne prenesená do svojho nositeľa. Namiesto toho sa idea v tej nádobe či vo svojej forme čiže tele či nositeľovi prejavuje v postupných, progresívnych krokoch. Tento proces odráža to, čo vám je známe ako princíp duchovného pokroku.“

„Ako si pamätáte, ten princíp stanoví, že keď nejaký krok či kondícia vyčerpá svoju užitočnosť a posluží svojmu účelu, je uzavretý a do svojho bytia a existencie vchádza nový krok a kondícia. Ak budete aplikovať tento princíp na preberaný subjekt, uvidíte, že každý jedinec čiže nositeľ či nádoba idey toho prvku žije, v jeho špecifickom aspekte, od jedného kroku k druhému. Jeho/jej život v každom okamihu svojho prejavu odráža kvalitu, obsah a kvantitu toho špecifického aspektu idey spomínaného prvku, ktorý bol do neho/nej uvoľnený v súlade s jeho/jej plnými potenciálmi na aktualizáciu toho aspektu v každom danom čase. Tým, že nie je absolútny, ale relatívny, je ten jedinec schopný aktualizovať z prirodzenosti aspektu idey toho prvku iba toľko. Kvôli jeho/jej relatívnej kondícii, sú však potenciály toho jedinca vyčerpatelne. V určitom bode jedinec spozná a prejaví ten aspekt, nakoľko to len je za existujúcich podmienok možné. Akonáhle táto situácia nastane, užitočnosť toho jedinca sa v tom špecifickom položení končí. V tomto položení nemôže už viac nič z toho aspektu poskytnúť. Preto v tom okamihu sa jeho/jej život v tom špecifickom položení končí. Ukončenie tohto života v tých špecifických podmienkach môže byť ponímané ako to, čo ľudské tvory nazývajú smrťou.“

„Vskutočnosti to však nie je smrť, ale prechod z jedných špecifických podmienok života do druhých špecifických podmienok života, kde sú podmienky celkom odlišné a sú v súlade s prejavom inej kvality, obsahu a kvantity aspektu idey spomínaného prvku, ktorý je v tom jedincovi obsiahnutý. Každá nová kvalita, obsah a kvantita je hlbšej, prenikavejšej a obsažnejšej povahy než predošlá. Ako postupuje od jedného kroku a kondície k druhému, jedinec prijíma tú povahu v čoraz väčšej a väčšej miere. Toto je v kocke princíp duchovného pokroku.“

„Na konci toho prechodného obdobia, v priebehu ktorého je špecifické vonkajšie telo toho jedinca, vytvorené z jeho príslušného prostredia, reabsorbované, a po jeho/jej osobnom Poslednom Súde je ten jedinec uvedený do svojho nového stavu a položenia. Keď je urobená voľba ohľadne miesta či stavu takého prejavu, z prvkov prostredia, kde sa ten jedinec rozhodol pokračovať vo svojom živote, živote prejavu odlišnej kvality, obsahu a kvantity reprezentatívneho aspektu idey spomínaného prvku, sa vybuduje nová vonkajšia forma či telo. Proces tejto voľby súvzťahuje s procesom vzkriesenia. Proces objavenia sa toho

jedinca v jeho/jej novom stave súvzťahu s procesom znovuzrodenia. Proces získavania novej formy či tela súvzťahu s procesom transfigurácie. A konečne, proces prejavovania úplne novej kvality, obsahu a kvantity reprezentatívneho aspektu idey spomínaného prvku súvzťahu s procesom transformácie.“

„Budte si však, prosím, vedomí toho, že v pozitívnom stave Stvorenia všetky spomienky, skúsenosti a poučenie, ktoré jedinec počas každého obdobia vlastného života v akejkoľvek stave a položení získal, zostávajú nielenže nedotknuté, ale sú prenášané do nového života a včlenené ako základ, na ktorom sa buduje nový život. Inak by neexistovalo žiadne vedomie kontinuity a pokroku a žiadne pravé pôsobivé poučenie. V tomto prípade by každý jedinec musel opakovať svoj život v rovnakom položení znovu a znovu.“

„Takto sa v ľudských mysliach i v mysliach niektorých iných tvorov uchytil nesprávny pojem reinkarnácie. Nemajúc vôbec žiadne spomienky, usúdili, že život je opakovateľný v tých istých podmienkach zas a znova. Ak by to bolo tak, všetci jedinci by spáchali existenčnú samovraždu, pretože by nemali žiadnu nádej pokročiť niekde inde. Ak nemôžete využiť to, čo ste sa naučili, nejakým produktívnym a tvorivým spôsobom, vaše učenie sa je márnym podnikaním. Neslúži žiadnemu účelu, pretože si koniec koncov vôbec nepamätáte, čo ste sa naučili. Čo je to za poučenie?“

„Táto situácia by zabila akúkoľvek motiváciu žitia, snaženia sa a učenia. Jedinec by skončil v totálnom zúfalstve a odmietol by pokračovať v prejavovaní toho jedinečného a špecifického aspektu idey spomínaného prvku.“

„Z tohto dôvodu – v záujme zaistenia neustáleho prúdenia života – každý jedinec pozitívneho stavu má všetky spomienky a úspechy zo svojho života vo všetkých predošlých stavoch a podmienkach plne nedotknuté a ďalej na nich buduje, pridávajúc novú kvalitu, obsah a kvantitu aspektu, ktorý v sebe nosí.“

„V pozitívnom stave je teda to, čo ľudské tvory nazývajú smrťou, tou najvítanejšou a najradostnejšou udalosťou, lebo ohlasuje nový začiatok omnoho vyššieho duchovného obsahu. Hovorí jedincovi, že v momentálnej kondícii uspokojivo završil svoje poslanie, a je teda teraz súci a pripravený na to, aby tú kondíciu presiahol.“

„Presiahnutie tejto kondície, čo ľudské tvory ponímajú ako smrť, prebieha u všetkých troch jedincov, ktorí nesú rovnakú ideu toho prvku, simultánne a synchronne, no v jej troch zreteľne odlišných aspektoch. V dôsledku svojej prirodzenosti nemôžu byť nikdy separovaní. Ich pokrok sleduje ten istý vzor v intenzite, extenzite a stupni prejavu každého príslušného aspektu. Preto sa užitočnosť ich života v každej príslušnej úrovni ich svetov končí presne v tom istom okamihu. V tom bode všetci traja presiahnu svoju súčasnú kondíciu a sú – ak to tak chcete nazvať – vzkriesení, znovuzrodení, transfigurovaní a transformovaní do inej úrovne.“

„Počas svojho prechodného obdobia sú títo traja jedinci umiestnení v špeciálnom medzisvete vyvažovania, kde podstúpia proces svojho osobného, individualizovaného Posledného Súdu, spôsobom opísaným v ôsmej kapitole tejto knihy. Keď je proces ich špecifického Posledného Súdu završený, sú pridelení na inú úroveň bytia a existencie, kde pokračujú v plnení svojich špecifických úloh.“

„Tento proces pokračuje naveky, vďaka absolútnej prirodzenosti každej idey prvkov, ktoré pochádzajú zo svojho Absolútneho Zdroja a sú umiestnené v každom spomínanom jedincovi, sa nikdy nevyčerpá.“

„Skutočný proces zrodu každého jedinca – na každej úrovni pozitívneho stavu Stvorenia – nemôžete plne pochopiť.“

„V duchovnom svete je toto narodenie docielené čisto duchovnými prostriedkami, bez zahrnutia akýchkoľvek fyzických procesov. Keď je duchovný aspekt idey spomínaného prvku pripravený na premietnutie sa do toho sveta, vyhľadáva v tom svete najvhodnejšie podmienky, kde by sa mohol uchytiť. Zvyčajný spôsob takého konania je využitie vzťahu akýchkoľvek dvoch jedincov opačného pohlavia, ktorí sa tam už nachádzajú. Výsledkom ich sexuálneho vzťahu je zrod ich vlastnej novej idey, ktorá je pripojená k duchovnému aspektu idey spomínaného prvku. Zo spojenia týchto dvoch a z prvkov ich príslušného prostredia sa princípmi sentientnej mysle – princípom ‚materializácie‘ – vybuduje špecifická vonkajšia forma prejavu.“

„Slovo ‚materializácia‘ nie je v tomto ohľade použité v konotácii hmoty. Je použité na označenie zjavu nového duchovného tela-formy, do ktorého je ten aspekt, skombinovaný s ideou dvoch sentientných entít, umiestnený. V okamihu vstupu toho aspektu do pripraveného duchovného tela-formy je to telo-forma oživené a stáva sa jedinečnou sentientnou entitou, ktorá sa od toho okamihu stáva naveky živou, sledujúc cestu duchovného pokroku – vyššie uvedeným spôsobom.“

„Ďalší spôsob narodenia sa v duchovnom svete, ktorý je veľmi bežný, je narodenie sa priamym nadelením Pána Ježiša Krista – bez využitia dvoch jedincov opačného pohlavia. V tomto ohľade – kedykoľvek, keď jestvuje špecifická duchovná potreba – Pán Ježiš Kristus uvoľní špecifický aspekt určitej idey Svojho veľmi špecifického prvku na spomínaný účel a premietne ho do duchovného sveta. Použitím špecifických prvkov duchovného prostredia, v ktorom sa ten aspekt potrebuje prejaviť, z nich a z idey účelu, kvôli ktorému sa tento proces podniká, vybuduje sa vonkajšia forma prejavu. Do tejto formy je umiestnený obsah, kvalita a kvantita premietnutého aspektu idey toho špecifického prvku, čím je táto forma bezprostredne oživená. Stáva sa jedinečnou sentientnou entitou so špecifickým poslaním a poverením, ktorá pokračuje naveky – v súlade so zákonom a princípom duchovného pokroku.“

„Z vyššie uvedeného opisu narodenia sa v duchovnom svete je zrejmé, že v tom svete sa nerodia deti v ľudskom slova zmysle. V tom svete sú novonarodení nazývaní deťmi iba kvôli svojmu novému začiatku a preto, že začínajú svoj život na úrovni najnižšieho stupňa prejavu aspektu, ktorý nesú. Podľa vonkajšieho výzoru sa však samy sebe javia úplne ako dospelí a dospelými aj sú. Iným, ak sa dívajú z určitej vzdialenosti, sa môžu javiť ako malé deti – v záujme odrážania súvisiacich faktorov ich momentálneho duchovného stavu a úrovne ich duchovného pokroku. Tvárou v tvár sa však, od samotného okamihu ich oživenia či zrodu, javia ako celkom dospelí.“

„V intermediálnom svete je proces narodenia sa o niečo odlišný. Keď je mentálny či intermediálny aspekt idey spomínaného prvku pripravený na premietnutie sa do toho sveta, vyhľadáva najprv najvhodnejšiu pozíciu a skúma, ktoré dve sentientné entity opačného pohlavia sú na tento účel najvhodnejšie a najpoužiteľnejšie.“

„Zatiaľ čo v duchovnom svete sa vonkajšia forma či telo prejavu sa aspektu idey spomínaného prvku objaví okamžite – tým, že sentientné mysle prejavujú svoje idey, v intermediálnom svete existuje určité čakacie obdobie, ktoré je potrebné nato, aby tam taký proces nastal. V skutočnosti sa v tom svete nachádzajú prvky materializácie, ktoré sú skombinované s vonkajšou kombináciou prvkov toho prostredia, používaných na vybudovanie toho tela. Špeciálnym genetickým a mentálnym procesom je to telo vybudované a pripravené na prijatie toho aspektu. Tento proces nemá schopnosť spôsobiť okamžitú materializáciu a okamžité objavenie sa toho tela, ako k tomu dochádza v duchovnom svete.“

„Keď je telo na určitom stupni svojho vývoja, vstúpi doň aspekt idey spomínaného prvku a oživí ho. V okamihu tohto oživenia sa rodí nový jedinec.“

„Kvôli určitému menšiemu obmedzeniu vývoja toho tela rodí sa jedinec v kondícii súvzťažiacej s tým, čo by ľudské tvory nazvali veľmi rannou dospelosťou alebo veľmi pozdným dospievaním. V tomto svete je teda potrebný určitý fyzický a mentálny rast veľmi krátkeho trvania kvôli prispôsobeniu sa možnosti plného prejavu spomínaného aspektu. Znovu – v tomto ohľade sa v tomto svete nerodia žiadne deti.“

„Vo vonkajšom čiže prírodnom svete Stvorenia sa narodenie docieľuje externejšími prostriedkami. Akonáhle je najexternejší aspekt idey spomínaného prvku pripravený na to, aby sa prejavil vo fyzickom svete, privádza dvoch ľudí opačného pohlavia k sexuálnemu spojeniu. V procese toho spojenia sa narodí príslušná idea najvhodnejšej formy. Tá idea je použitá na extrahovanie najvhodnejších génov z dvoch jedincov. Tie gény sú za pomoci špeciálneho genetického a vedeckého procesu skombinované s externým aspektom idey spomínaného prvku. V tejto skombinovanej kondícii vyvíja ten aspekt svoju vlastnú vonkajšiu formu prejavu. Tento proces trvá približne deväť dní (nie deväť mesiacov, ako je to v prípade narodenia ľudského tvora). Na konci deviateho dňa je telo oživené a rodí sa nový jedinec.“

„Kvôli zahrnutiu fyzického a vonkajšieho do tohto procesu, novonarodený jedinec začína na úrovni, ktorú by ľudské tvory považovali za ranné dospievanie alebo veľmi pozdné detstvo. Opäť – vo fyzickom vesmíre sa nikdy nerodia žiadne deti v ľudskom slova zmysle.“

„Ani jeden z týchto stručne opísaných procesov narodenia nezahŕňa žiadnu ľudsko-živočíšnu formu narodenia, ktorá využíva ženské lono na vývoj plodu, do ktorého neskôr vstúpi jeho špecifický duch.“

„Žiadny z vyššie uvedených procesov narodenia neprodukuje neznalých či nevedomých, bezmocných jedincov, ako je to v prípade narodenia ľudského tvora. Všetci jedinci na všetkých troch úrovniach sa rodia s plným vedomím a s plným poznaním svojho účelu a poslania, pre ktoré sa narodili. Takmer okamžite si osvojujú svoje náležité fungovanie.“

„Situácia s procesom narodenia v Zóne Vymiestnenia a na planéte Nula je celkom odlišná.“

„Ako si pamätáte z histórie pseudotvorcov, pseudotvorcovia pôvodne použili genetický materiál zanechaný celkom prvými ľuďmi, ktorí žili na planéte Zem. Z toho genetického materiálu, v kombinácii s ich vlastnými ideami negatívnej povahy, sfablikovali početné životné formy vrátane ľudských tvorov, ktorých špecificky vybavili rozmnožovacími orgánmi. Vedia, že nemohli byť využité žiadne rýdze idey akýchkoľvek prvkov a ich aspektov z pozitívneho stavu, to jest zo Stvoriteľa – Pána Ježiša Krista – pseudotvorcovia museli vymyslieť veľmi zložité prostriedky, ktorými by plodenie potomstva a rozmnožovanie všetkých sentientných a nesentientných druhov mohlo byť zaistené donekonečna.“

„Ako viete a ako to bolo opakované už mnohokrát predtým, účelom tu bolo produkovať život, ktorý by sa odvodzoval z iného zdroja než zo Stvoriteľa, ktorého meno v tom čase bolo Pán Boh Najvyšší.“

„Ak chcete počítať životné formy či nádoby, či nositeľov života, ktoré by niesli či prejavovali niečo, čo nepochádza z pôvodného a pravého zdroja života, žiadne idey prvkov toho zdroja nemôžu byť na ten účel použité. Ak by ste také idey použili, vyprodukovali by ste iba pozitívne životné formy, ktoré by niesli špecifickú prirodzenosť svojho zdroja vo vonkajších podmienkach. Keďže tá Prirodzenosť je absolútne pozitívna, akýkoľvek nositeľ akéhokoľvek aspektu tej Prirodzenosti by bol tiež pozitívny.“

„V dôsledku tohto usporiadania bolo nutné vymyslieť celkom odlišné prostriedky produkcie nových sentientných a nesentientných životných foriem, aby neustále dodávali húfy negatívnych sentientných entít a ľudských tvorov, ktoré by negatívny stav mohol využiť v procese svojho hlavného cieľa – vedenia vojny s pozitívnym stavom a s jeho Stvoriteľom a ich definitívneho zničenia.“

„Problém, ktorému pseudotvorcovia v tomto ohľade čelili, spočíval v tom, že pôvodne museli použiť genetický materiál, ktorý bol v tom čase dostupný. Zloženie toho genetického materiálu bolo pozitívne. V jeho obsahu neexistovalo nič, čo by malo negatívnu povahu. Prosté použitie toho materiálu, bez akéhokoľvek pozmenenia, by teda produkovalo iba pozitívne životné formy.“

„Pseudotvorcovia však vedeli, že akákoľvek životná forma či nositeľ života v stave svojho bytia nažive udržiava ten život a je nažive prostredníctvom idey svojho vlastného špecifického života. Pôvodne tá idea vždy pochádzala od Stvoriteľa, neskoršie z kombinácie Stvoriteľových ideí a dvoch pozitívnych entít opačného pohlavia. Idea života pôsobí koniec koncov na akýkoľvek genetický materiál ako katalyzátor, v záujme jeho oživenia v akejkoľvek forme a kondícii, ktorými tá idea disponuje.“

„Z tohto dôvodu začali aktivátori negatívneho stavu a obyvatelia Zóny Vymiestnenia vytvárať odlišné typy ideí. Obsah týchto ideí mal protikladný trend k obsahu akejkoľvek idey pochádzajúcej od Stvoriteľa. Tieto idey pochádzali z odvrhnutých ideí pozitívneho stavu, ktoré vypadli do Zóny Vymiestnenia.“

„Tieto typy ideí, v kombinácii s dostupným genetickým materiálom, boli využité pri oživovaní foriem a nositeľov života.“

„Keď pseudotvorcovia uspeli v tomto procese, do svojho bytia a existencie vstúpili celkom nové životné formy, ktoré neobsahovali nič, čo by pochádzalo z pozitívneho stavu, s výnimkou minimálneho obsahu pozitívneho genetického materiálu, nevyhnutného pre poskytnutie životného podporného systému jeho nositeľovi či nádobe.“

„Keďže v procese fabrikácie sentientných a nesentientných životných foriem neboli pseudotvorcovia schopní, ba ani ochotní použiť akékoľvek idey, pochádzajúce z pozitívneho stavu, vymysleli – pre všetkých v doméne Zóny Vymiestnenia, vo všetkých jej Peklách a na planéte Nula – odlišný typ procesu narodenia.“

„Značným modifikovaním a pozmenením sexuálnych orgánov, ktoré boli pôvodne vytvorené z pozitívnych ideí tvorivosti, sfablikovali takzvané rozmnožovacie orgány. Tieto rozmnožovacie orgány mali zaistiť pokračovanie všetkých vhodných druhov, ktoré by dokázali byť spoľahlivým nástrojom šírenia negatívneho stavu.“

„Po prvýkrát bol teda ustanovený odlišný proces narodenia, ktorý si nevyžadoval žiadnu priamu účasť akéhokoľvek aspektu Stvoriteľa pozitívneho stavu.“

„Z týchto novofabrikovaných životných foriem bol ustanovený odlišný a veľmi špeciálny genetický fond, ktorý zásobuje celú Zónu Vymiestnenia nutným negatívnym materiálom, ktorý je potrebné skombinovať s akoukoľvek ideou objavujúcou sa ako výsledok sexuálneho styku dvoch negatívnych entít. Účelom takého styku je dať zrod idei účinnejšieho zvečňovania, pokračovania a prekvitania negatívneho stavu a života Zóny Vymiestnenia. Taká idea je potom skombinovaná s týmto novým genetickým materiálom a v tej kombinácii, prostredníctvom procesu zvláštnych magických a súvzťažnostných prostriedkov, formuje

špecifickú vonkajšiu nádobu či nositeľa, do ktorého sa umiestni, oživujúc ho a dávajúc zrod novej jedinečne negatívnej sentientnej entite.“

„Takto sa uskutočňuje proces narodenia v celej Zóne Vymiestnenia. Vo väčšine prípadov sa všetky životné formy, ktoré sú vyprodukované v Peklách, objavujú v dospeljej forme. Toto však nie je všeobecné pravidlo. Niektoré sú produkované vo forme malých detí, no s plným poznaním účelu ich pseudoživota. Dôvodom toho, prečo sú produkované vo forme malých detí, je to, aby zrušili pozitívnu konotáciu, s ktorou súvisí detská forma v pozitívnom stave.“

„Ako viete, hlavným súvisiacim faktorom všetkých malých detí na planéte Nula, ako aj detí z pozície pozitívneho stavu, kde niektorí dospelí spočiatku vyzerajú ako deti, je pozitívny pojem nevinnosti. Nevinnosť je čistota kondície, v ktorej členovia pozitívneho stavu žijú. Keďže Absolútnym Zdrojom ich života je Stvoriteľ – Pán Ježiš Kristus – On/Ona je v Absolútnom Stave Absolútnej Nevinnosti.“

„Takže, v záujme zrušenia a zničenia pozitívnej konotácie Stavov Nevinnosti, negatívny stav fabrikuje svoje vlastné deti, ktoré odrážajú presný opak – najhorší, najzlomyselnjší, najzákernejší, najprefíkanejší a najmanipulatívnejší postoj a správanie. Tieto životné formy sú v Zóne Vymiestnenia najhoršie spomedzi všetkých z nich. Dajte si pozor na tento fakt!“

„Nie je to náhoda, že niektorí novorodenci na planéte Nula už od samotného okamihu svojho narodenia sa zdajú byť takými negatívnymi a spôsobujú svojim fyzickým rodičom tak mnoho problémov. Takéto deti sú inkarnáciami z inventára detí či ich ideí v Peklách. Fakt tejto situácie sa odráža v nasledujúcom tvrdení vo Svätej Biblii, Žalm 58:3–5:“

„Hriešnici sa odcudzili ľuďom;
blúdia hneď od narodenia, hovoria ľži.
Ich jed je ako jed hada;
sú ako hluchá kobra, ktorá si zapcháva svoje uši,
ktorá nebude dbať na hlas zaklínačov,
zaklínajúcich vždy tak šikovne.“

„Vo vnútornom zmysle tohto verša je opísaná odporná povaha tých pekelných detí, ktoré boli a sú fabrikované kvôli jedinému účelu – zničiť Svätosť Nevinnosti. Vyše 95% z celku negatívnych životných foriem je sfabrikovaných z materiálu, ktorý bol vytvorený relatívnymi pseudotvorcami. Všetko, čo je vytvorené relatívnymi bytosťami, je vždy relatívne.“

„Ten materiál je preto vo svojej podstate relatívny a má zároveň iba negatívnu konotáciu.“

„Naproti tomu zostatok z tých zvyšných piatich percent komponentov, ktoré sú použité v procese zrodu týchto jedincov v Zóne Vymiestnenia, pôvodne prišiel od Stvoriteľa ako Zdroja akéhokoľvek života vôbec. Avšak tých spomenutých menej než päť percent je pred svojím začlenením do tohto procesu celkom modifikovaných a pozmenených. Je z nich odstránená akákoľvek pozitívna konotácia a zostáva iba iskierka života, iskierka schopná zažať a udržať plameň zdania života v týchto sfabrikovaných či zrodených jedincoch.“

„Ponímanie tejto iskierky je zase tak zdeformované, sfalšované a zvrátené, že títo jedinci nemajú žiadne vedomie čohokoľvek pozitívneho, dobrého a pravého. A nielen to – sú utvorení tak, aby verili a prijímali dve hlavné nepravdy: Prvá – neexistuje žiadny iný typ či forma, či štýl života než to, čím sú a čo majú. Druhá – ich typ života je pozitívny a dobrý a všetko ostatné, ak vôbec existuje, je negatívnej, protivnej, falošnej a zlej povahy.“

„Keďže celá Zóna Vymiestnenia nemá žiadne priame skúsenostné poňatie toho, ako vyzerá život v pozitívnom stave, nemajú k dispozícii žiadne porovnanie. Majú k dispozícii len to, čo

prežívajú v rámci života v Zóne Vymiestnenia. Táto skúsenosť pozostáva z rôznych stupňov ziel a nepráv. Je vnímaná z najexternejšieho, povrchového stupňa akéhokoľvek zlého či nepravdivého komponentu k jeho najnižšiemu – ich „najvnútornejšiemu“ či najhoršiemu a najnepravdiviejšiemu pseudovnútornému stavu.“

„Keď je nejaká idea produkovaná v záujme jej narodenia sa alebo preto, aby sa stala negatívnou sentientnou entitou, má v tomto ohľade svoje vlastné tri aspekty či komponenty – najnižší (ktorý je tým najvnútornejším negatívneho stavu), intermediálny čiže svoju vlastnú negatívnu mentalitu a svoj najexternejší čiže vonkajší aspekt. Z týchto viacerých aspektov je vybudovaná pseudomysel negatívnych entít. Z najnižšieho je vybudovaná ich pseudoduchovná vnútorná myseľ; z intermediálneho komponentu ich pseudoprostredná myseľ či pseudomentalita; a z vonkajšieho aspektu ich pseudovonkajšia myseľ.“

„Keď sa taká idea premieta do svojho narodenia, premieta sa simultánne a synchronne z pozície všetkých svojich troch komponentov. Simultánne a synchronne sa teda narodí traja jedinci. Jeden sa narodí v Peklách, ktoré sú tým pseudoduchovným, tým najnižším v Zóne Vymiestnenia. Táto oblasť je priamym oponujúcim faktorom duchovného sveta či Nebies v pozitívnom stave Stvorenia. Druhý jedinec sa narodí v intermediálnom svete Zóny Vymiestnenia, ktorý súvzťahuje, v negatívnej konotácii, s intermediálnym svetom pravého Stvorenia. Tretí jedinec sa narodí vo fyzickom svete Zóny Vymiestnenia, situovanom v negatívne súvzťahujúcej blízkosti k fyzickému svetu pravého Stvorenia.“

„Ako vidíte, potiaľto je vývoj tohto procesu paralelný s procesom, ktorý prebieha v pozitívnom stave Stvorenia. Až na to, že má vždy úplne negatívnu konotáciu.“

„K tejto negatívnej idei je však pridaný jeden ďalší komponent. Ten komponent je v skutočnosti umelo navrstvený na pôvodné tri komponenty tej idey, nesúc súhrn plného obsahu tých komponentov. Keď sa integruje do tej idey, je synchronne a simultánne premietnutý do fyzického narodenia sa na planétu Nula vo forme ľudskej bytosti.“

„Takže v procese zrodu sa v Zóne Vymiestnenia namiesto troch jedincov narodí štyria. Toto usporiadanie negatívneho stavu je nutnou podmienkou, ak sa má udržať typický ľudský život funkčným a nažive.“

„Keďže každý z týchto štyroch jedincov vzišiel z tej istej idey, sú vzájomne spojení a závislí. Vo vzájomnom vzťahu, spolu so svojimi pseudospoločníkmi, vytvorenými z maskulínnych alebo feminínnych aspektov tej idey, pôsobia ako vzájomné počiatkové či primárne tiene.“

„Po prvýkrát máte teda jasné chápanie toho, ako tiene vznikli. Samozrejme, pre nich, v negatívnej konotácii, nie sú títo iní jedinci, ktorí pochádzajú z tej istej idey, tieňmi, ale pravými duchovnými radcami, bratmi a sestrami. Krmia sa navzájom rôznymi stupňami zloby a falzifikácie, každý zo svojej vlastnej pozície, stavu a miesta.“

„V záujme vyváženosti tejto situácie, najmä vzhľadom na planétu Nula, kedykoľvek sa narodí ľudský tvor (až do 1. júla 1988), ktorý pochádza z vyššie opísanej kombinácie, Pán Ježiš Kristus pošle z pozitívneho stavu dobrovoľníka, ktorý sa súčasne so spomínaným jedincom inkarnuje na planétu Nula. Toto tvrdenie však musíte chápať v kvalitatívnom, nie v kvantitatívnom zmysle. Inými slovami, narodenie sa akéhokoľvek jedinca, pochádzajúceho z negatívneho stavu, na planéte Nula, nemusí byť vyrovnané v pomere jedna k jednej jedincom, ktorý sa inkarnuje z pozitívneho stavu. Jeden dobrovoľník z pozitívneho stavu sa kvalitou svojej dobroty a pozitívnosti môže rovnať mnohým tisícim, ba dokonca miliónom jedincov, ktorí prišli zo stavu negatívneho.“

„V tomto ohľade, kvantitatívne, počet jedincov, ktorí prichádzajú z pozitívneho stavu, je v porovnaní s počtom jedincov, prichádzajúcich zo stavu negatívneho, veľmi nízky a, čoho ste si vedomí, znižoval sa a znižoval takmer z minúty na minútu, až prišiel deň, kedy taká inkarnácia z pozitívneho stavu nie je už viac dovolená. Zopakujme si znovu, že tým dátumom bol 1. júl 1988 o 3.08 popoludní (15.08) – tichomorského letného času.“

„Všetci jedinci, jedinci na všetkých úrovniach Zóny Vymiestnenia, zrodení zo spomínanej idey, sa stali pravými tieňmi dobrovoľníka, ktorý sa z pozitívneho stavu inkarnoval na planétu Nula, s cieľom blokať jeho/jej aktivity a poslanie, nakoľko to len bude možné.“

„Každý jedinec narodený v negatívnom stave, to jest v Zóne Vymiestnenia vyššie opísaným procesom, sa teda narodí na najnižšej úrovni zloby a falzifikácie stavu, kam sa narodí. Kvôli dvojnásobnej relativite jeho/jej prirodzenosti (dvojnásobnej preto, lebo nevzišiel z Absolútneho Zdroja), sa špecifickosť toho jedinečného prejavu jeho/jej vlastnej zloby a falzifikácie v určitom bode vyčerpá.“

„Snahou všetkých v negatívnom stave je získať väčší stupeň zloby a falzifikácie. Keďže to považujú za dobré a pravdivé, žijú v ilúzii, že čím sa stanú horšími, čím väčší stupeň falzifikácie dosiahnu, tým lepší bude život a pozícia, ktorú budú mať v hierarchii ich pekelnej organizácie. Z tohto dôvodu, keď pocítia, že k spoločnému zlu a nepravde na úrovni, kde sa narodili, prispeli toľkou zlobou a falzifikáciou, koľko len jej boli schopní vyprodukovať, sú z toho regiónu natrvalo odstránení.“

„Zvyčajný spôsob odstraňovania je nejakými násilnými prostriedkami. V ľudskom ponímaní tieto prostriedky súvzťahia s niečím, čo možno porovnať so zabitím, zavraždením či zamordovaním.“

„V tomto ohľade títo jedinci naozaj zakúsia smrť a skutočne zomrú.“

„Avšak ihneď po smrti, alebo krátko potom, sú vzkriesení v regióne, ktorý je povahy väčších ziel a nepráv, než ten predošlý. Po vzkriesení sú títo jedinci znovuzrodení v novej forme, ktorá je v súlade s povahou nového sveta. Takže sú transfigurovaní vo všetkých aspektoch svojich osobností, aby ich prispôbili povahe nového sveta. Keď je proces transfigurácie zavŕšený, nasleduje proces transmogrifikácie, počas ktorého sa úplne zmenia na obraz a podobu ziel a nepráv, ktoré sú základom života ich nového sveta.“

„Tento proces, podobným či približným spôsobom, teda prebieha v Zóne Vymiestnenia u všetkých jej obyvateľov a tvorov od doby aktivácie negatívneho stavu či jeho zaľudňovania. Bude pokračovať tým istým alebo podobným spôsobom, pokiaľ bude negatívny stav existovať. V počiatočnom období, po objavení sa týchto jedincov v novom svete, sú všetky ich spomienky z ich predchádzajúcich životov ponechané. Avšak postupne, v procese ich transmogrifikácie, tieto spomienky miznú a oni si vedomé prestanú pamätať čokoľvek o svojich predošliach skúsenostiach. Týmto faktom sa v procese ich zabúdania buduje ich nevedomie. Toto nevedomie nadobúda v ich mysli postupne čoraz väčší a väčší stupeň.“

„Dôvodom toho, prečo sú jedinci v negatívnom stave utvorení takým spôsobom, aby mali nevedomé procesy a boli neznalí nielen toho, čo prežili predtým, ale aj existencie pozitívneho stavu, je to, že v každej predošlej existencii boli v stave menšieho stupňa zloby a nepráv. V porovnaní s akoukoľvek súčasnou situáciou, v ktorej žijú v akomkoľvek danom okamihu, spomienky na menší stupeň ziel a nepráv by ich mohli stiahnuť späť k tomu spôsobu správania, postoja a aktivity, ktorý by bol v súlade s tým predošlým stupňom. V tomto prípade jestvuje nebezpečenstvo skazenia iných v novom svete, ktorí nemajú vedomé poznanie žiadneho menšieho stupňa ziel a nepráv. Aj prežitie takého jedinca je v stávke, pretože tam

by nikto nemohol mať nič menej, než na čo sú zvyknutí a čo je považované za zdroj ich pravého života.“

„Skrytejšie a tajomnejšie dôvody nevedomých procesov a nevedomosti všetkých v negatívnom stave spočívajú v tom, že v bytí menej zlým a v menších nepravdách, než nariaďujú požiadavky kondície jedinca, jestvuje určitý stupeň nepatrnej, takmer nevnímateľnej dobroty. Ako vidíte, v porovnaní s niekým, kto je horší a vo väčších nepravdách, sa môže jedinec, ktorý je v ich menšom stupni, javiť iným ako dobrý. Jestvuje teda nebezpečenstvo, že jedinci v negatívnom stave objavia pojem dobroty.“

„Logika takého objavu spočíva v tom fakte, že môžete ľahko dôjsť k záveru, že ak jestvuje stav menších ziel a nepravd, potom by sa mohlo usúdiť, že existuje aj iný stav, ktorý je ešte menej zlý a sfaľšovaný. A ak taký stav existuje, potom musí byť i stav, ktorý je ešte ďalej od zloby a falzifikácie než nasledujúca kondícia. V jednom bode by logika tohto druhu mohla viesť jedinca k záveru, že existuje úplne odlišný stav, kde nevládnú žiadne zlá a nepravdy. V dôsledku povahy každej sentientnej entity, bez ohľadu na to, aká je jej štruktúra, by sa tá sentientná entita mohla stať zvedavou a túžiacou taký stav zakúsiť. Zvedavosť a túžba tejto povahy by mohla viesť jedinca k túžbe a potrebe dostať sa z negatívneho stavu a konvertovať do stavu pozitívneho.“

„Toto je jeden z hlavných dôvodov toho, prečo po celej Zóne Vymiestnenia existujú nevedomé procesy, nevedomosť a skryté či potlačené spomienky.“

„Na druhej strane, všetky sentientné entity sú upovedomené o existencii iných regiónov, svetov a domén negatívneho stavu, ktoré sú väčšieho stupňa ziel a nepravd než je ten, v ktorom sa práve nachádzajú. A hoci im nie je dovolené navštíviť tie svety či regióny priamo, v záujme toho, aby obyvatelia týchto oblastí neboli kontaminovaní ich pomerne menším stupňom ziel a nepravd, napriek tomu sú týmto zvláštnym vedomým poznaním motivovaní k tomu, aby sa snažili stať sa horšími a byť vo väčšom stupni nepravd.“

„Ako z tohto usporiadania vidíte, žiadna osoba sa nikdy nereinkarnuje do toho istého regiónu Zóny Vymiestnenia, v ktorej predtým, pred svojou smrťou žila. Dokonca aj z hľadiska Zóny Vymiestnenia je pojem reinkarnácie úplne falošným, nereálnym pojmom.“

„Vyššie uvedená situácia existuje v Zóne Vymiestnenia už mnoho miliónov rokov. Kvôli týmto okolnostiam nebol nikto schopný konvertovať do pozitívneho stavu. Nikto nikdy, až na tajných agentov pozitívneho stavu, ktorí boli inými vnímaní ako zlé entity, z Pekiel nevyšiel. Táto situácia dala mnohým ľudským tvorom a doslovnému zmyslu Svätej Biblie ten dojem, že keď niekto, kto vstúpi do Pekiel procesom sebaodsúdenia, alebo ktokoľvek, kto žije v Peklách, s výnimkou tajných agentov pozitívneho stavu, nemôže z nich nikdy vyjsť a musí tam zostať naveky.“

„No inkarnácia Stvoriteľa Boha Najvyššieho – vo forme Ježiša Krista – do Zóny Vymiestnenia cez planétu Nula naveky zmenila túto situáciu. Vo všetkých regiónoch Zóny Vymiestnenia boli ustanovené predsunuté základne pozitívneho stavu, účelom čoho bolo proklamovať Evanjelium Spasenia prostredníctvom Pána Ježiša Krista. Aktivita týchto predsunutých základní sa mnohonásobne zintenzívnili najmä potom, čo Najvyšší včlenil a fuzionoval všetky získané prvky Zóny Vymiestnenia a planéty Nula do Svojej Prirodzenosti.“

„Táto revolučná zmena v Prirodzenosti Pána Ježiša Krista nielenže chráni všetkých agentov pozitívneho stavu, ktorí sa dobrovoľne rozhodli stať sa personálom tých predsunutých základní, pred akýmkoľvek nebezpečenstvom – v akejkoľvek podobe a forme –, prichádzajúcim od vražednej bandy Pekiel, zároveň chrániac negatívne entity pred poranením – prítomnosťou týchto pozitívnych agentov v ich doméne, ale tiež umožňuje

Pánovi Ježišovi Kristovi objaviť sa priamo a osobne v akomkoľvek regióne Pekiel. Táto situácia ustanovuje nové priaznivé podmienky pre možnosť konverzie jedincov, ktorí sú v Peklách a ktorí sú na konverziu súci.“

„Vhodnosť pre konverziu je určená faktorom odplaty za akýkoľvek zlý a falšujúci skutok. Povahe akéhokoľvek stupňa zla a nepravdy je vlastná jeho odmena či odplata. Je to prirodzenosť akéhokoľvek života. To isté je pravdou o pozitívnom stave. Jeho prirodzenosti dobroty a pravdy je vlastná jeho cena a odmena. Akýkoľvek zlý a falšujúci skutok produkuje zlú či falošnú odmenu či odplatu. Skutky dobra a pravdy produkujú dobrú a pravú odmenu či odplatu. Toto je poriadok a štruktúra Stvorenia a Zóny Vymiestnenia.“

„Keď je nejaký jedinec odmenený za svoje skutky a je pripravený postúpiť k nasledujúcemu kroku svojho života, prv než postúpi ďalej, je daný do prechodnej fázy prípravy pre nasledujúci krok. Je to v procese tohto prechodného obdobia, pred prijatím novej roly či pozície v nasledujúcom kroku, no potom, čo mu bola udelená odmena či odplata a plne ním prežítá, kedy sa taký jedinec stáva súcim na konverziu do pozitívneho stavu.“

„Počas prechodného obdobia je platný iba jeden zákon: Zákon Milosrdenstva a Odpustenia Pána Ježiša Krista. Všetky ostatné zákony sú v tomto medziobdobí nefunkčné.“

„Pán Ježiš Kristus takto zostáva absolútne spravodlivým, nezasahujúc do procesu odmeny či odplaty, ktorý právom – ako dôsledok akýchkoľvek zvolených aktivít – každému patrí, a zároveň zostáva absolútne milosrdným a odpúšťajúcim, dávajúc každému príležitosť konvertovať do pozitívneho stavu prv, než prevezme svoj život v nasledujúcom kroku.“

„Pred inkarnáciou Najvyššieho vo forme Ježiša Krista na vašu planétu a do zvyšku Zóny Vymiestnenia táto situácia neexistovala. Bola postupne, veľmi opatrne a pomaly zavedená po návrate Ježiša Krista z vašej planéty. Plné ustanovenie tohto stavu sa v skutočnosti začalo až po zrušení ľudskej éry v intermediálnom svete duchov a zatlačení všetkých negatívnych síl späť do ich vlastnej domény a na planétu Nula. Ako si pamätáte, toto sa nestalo do doby, ktorá vo vašich časových termínoch súvzťahuje s rokom 1982.“

„Ďalšou vecou, ktorú si treba o Zóne Vymiestnenia a všetkých jej Peklách uvedomiť, je fakt, že pred ustanovením tejto novej situácie, bytie a existencia všetkých regiónov Zóny Vymiestnenia a ich Pekiel, ako aj planéty Nula trvali už mnoho eónov (ak rátame v termínoch vášho ponímania času). Vidíš, Peter, po mnoho eónov nedošlo k žiadnej zmene v kondícii Pekiel. Všetko bolo rovnaké. V tom časovom období vôbec nikto v Peklách do pozitívneho stavu nekonvertoval. Nielenže nikto nekonvertoval do pozitívneho stavu, ale taký akt bol úplne nemysliteľný a nemožný z toho простého dôvodu, že pre takú možnosť neexistoval žiadny základ.“

„Ako viete, iba Pán Ježiš Kristus môže kohokoľvek obrátiť. Avšak Pán Ježiš Kristus v tej dobe nebol Pánom Ježišom Kristom súčasnosti. V tej dobe bol Najvyšším, ktorý vo Svojej Prirodzenosti ničoho zo Zóny Vymiestnenia ani z planéty Nula nemal.“

„Nuž, ako bolo práve vyššie uvedené, tá situácia – dojem, ktorý ľudské tvory i tvory Pekiel mali a ešte stále majú, bol ten, že keď je niekto odsúdený alebo sám/sama sa odsúdi do Pekiel, alebo sa počiatocne v Peklách narodí, taký jedinec nemôže z Pekiel nikdy vyjsť. Ak eóny za eónmi žijete v Peklách, nemôžete mať žiadny iný dojem než ten, že tam budete žiť naveky bez akejkoľvek možnosti vyslobodenia sa z toho stavu.“

„Tento dojem je, samozrejme, zosilnený početnými doslovnými tvrdeniami Svätej Biblie, ktoré veľmi jasne naznačujú, že je to tak a že to je pravá realita.“

„Väčšina z vás doteraz nedokázala spoznať to, že Svätá Biblia bola napísaná v dobe, keď tento dojem bol správny. Jediné, čo Svätá Biblia predvídala, bolo to, že na tento svet sa narodí Spasiteľ, ktorý vykoná veľmi dôležitý akt spasenia všetkých, ktorí ten akt spásy prijmú. No Svätá Biblia – vo svojom doslovnom zmysle – nehovorí, v čom presne ten akt spásy spočíva, aký je jeho rozsah a ako a na koho je aplikovateľný. Keďže Svätá Biblia bola napísaná na vašej planéte, nerozumne sa usúdilo, že tento akt spásy je obmedzený a týka sa iba ľudských tvorov na vašej planéte.“

„Bolo dovolené, aby k tomu došlo, lebo ako vidíte, v tom čase nebolo vybudované ešte nič, čo by naznačovalo, že taká možnosť by mohla niekedy v budúcnosti existovať. Majte na pamäti, že pravý proces spasenia alebo konverzie sentientných entít v Peklách sa nemohol začať pred rokom 1982 a nemohol byť plne zavedený, kým sa Najvyšší nestal plnosťou Pána Ježiša Krista (koncom roka 1987).“

„V medziobdobí, po odchode Pána Ježiša Krista z planéty Nula a počas procesu hybridizácie a fúzie spomínaného tela-mäsa, sa robili mnohé iné prípravy, ktoré boli potrebné, ak sa taký proces, proces mohutnej konverzie mal uskutočniť. Predovšetkým bolo potrebné stvoriť novú nebeskú spoločnosť; bolo potrebné otvoriť Novú Školu.“

„Pre všetkých účastníkov tej novej spoločnosti a Novej Školy bolo potrebné stvoriť celkom nový vesmír; bolo potrebné podniknúť rozsiahlu výchovu a prevýchovu; bolo potrebné vybudovať a otvoriť nový región medzi Peklami a intermediálnym svetom a vybaviť ho personálom, na ten účel náležite a špecificky vycvičeným. Kvôli tomu bolo potrebné zvestovať Nové Zjavenie. A bolo potrebné vykonať a ustanoviť mnohé iné početné veci, veci, ktoré úplne presahujú vaše chápanie. Väčšina z týchto vecí bola dokončená do roku 1982 a ostatné boli zavŕšené koncom roku 1987.“

„Vyvrcholením všetkých týchto udalostí bol prenos tejto porcie Nového Zjavenia. Toto završuje okruh tohto časového cyklu.“

„Takže nie div, že všetci ľudia, všetky stvorenia a ľudské tvory, dokonca aj v pozitívnom stave, mali až doteraz dojem, že keď sa ocitnete v akomkoľvek regióne Pekiel, zostanete tam navždy.“

„Vzhľadom na tie revolučné zmeny existuje pre členov negatívneho stavu – v porovnaní s tým, čo prežívali predtým vo svojej vlastnej Zóne Vymiestnenia – odlišná konotácia pojmu narodenia, smrti, vzkriesenia, znovuzrodenia, transfigurácie a transformácie. Táto konotácia sa vzťahuje na proces ich konverzie do pozitívneho stavu.“

„Ako si pamätáš, Peter, bol si niektorými členmi Swedenborgiánskej cirkvi obvinený, že v tvojom ponímaní je dokonca aj pre tých najhorších a najnegatívnejších Diablov či Satanov, či démonov, či kohokoľvek iného, nachádzajúceho sa v Peklách, ľahké konvertovať do pozitívneho stavu.“

„Obvinenie narážalo na to, že na tom vlastne nič nie je – byť v zlách a nepravdách, pretože sa môžeš od toho jednoducho odvrátiť, a je to – si spasený. V okamihu, mávnutím čarovného prútika si premenený z diabla temnoty na anjela svetla. Tento záver je veľkou vulgarizáciou procesu konverzie. Nikto z vás nemá ani len najmenšieho poňatia o všetkých veciach, ktoré sú v tomto procese zahrnuté. Tento proces presahuje akúkoľvek úroveň vášho chápania či schopnosti pochopiť, čo spôsobuje.“

„Celkom prvým krokom v tomto procese je vhodnosť akéhokoľvek určitého jedinca, čo je opísané vyššie. Akonáhle je vhodnosť stanovená, ten jedinec je vedený (po vyjadrení svojej túžby po konverzii), krok za krokom, von z Pekiel. Tieto kroky sledujú obrátené poradie. Od

väčšieho stupňa ziel a nepráv, k ich menšiemu stupňu, kým neprídu do toho špeciálneho regiónu medzi Peklami a intermediálnym svetom. Ten región je umiestnený v neutrálnom stave.“

„Nikto si neuvedomuje to, že v priebehu opačnej procedúry, na každom kroku menšieho stupňa ziel a nepráv, pri odkrývaní spomienok z tých predošlých stavov, jedinec prechádza veľmi bolestivými obdobiami ďalšej odplaty za skutky, za spáchanie ktorých bol zodpovedný na úrovni každého spätného kroku. Toto si vyžaduje nesmierne mnoho času, úsilia, odhodlania a trpezlivosti od všetkých, ktorí tento proces podstupujú. Nezabúdajte tiež na to, že počas tohto spätného procesu sú všetci títo jedinci vystavení tým najzlomyselnejším, najpodlejšším, najkrutejším, najbolestivejším a trvalým útokom iných členov negatívneho stavu, ktorí vo svojom živote ziel a nepráv pokračujú. Keby nebolo toho faktu, že Pán Ježiš Kristus osobne, súkromne a intímne povzbudzuje, podporuje a pomáha týmto jedincom na každom kroku ich postupu smerom k dostaniu sa z Pekiel, žiadny z nich by nemohol prežiť a uspieť ani na sekundu. Všetci z nich by tým neuveriteľným útokom podľahli.“

„Čo myslíte, prečo Pán Ježiš Kristus tak fundamentálne zmenil Svoju Prirodzenosť, tým, že do nej fuzionoval to telo-mäso čiže prvky Zóny Vymiestnenia a planéty Nula? Pre parádu a predvádzanie sa? Pravým dôvodom toho, prečo to urobil, bolo to, aby mohol vstúpiť do Pekiel a pomôcť všetkým tým úbohým tvorom prejsť tým procesom úspešne. Inak by bol každý skutočne navždy zavretý v tom stave.“

„Keď sa nejakému jednotlivcovi podarí dostať sa von z Pekiel, prichádza do toho špeciálneho regiónu medzi Peklami a intermediálnym svetom. V tom okamihu ten jedinec, čo sa Pekiel týka, zomiera. Toto je nové ponímanie smrti pre Zónu Vymiestnenia. Peklá strácajú toho jedinca navždy. Nikdy sa znovu nenarodí v nejakom inom regióne Pekiel.“

„Vstup do toho regiónu znamená vzkriesenie jedinca z mŕtveho života negatívneho stavu. No v dobe tohto vzkriesenia sa spomínaný jedinec objaví v tom regióne vo svojej bývalej vonkajšej forme-tele. To telo-forma nie je pre vstup do vlastného pozitívneho stavu vhodné. Majte na pamäti, že ten špecifický región medzi Peklami a intermediálnym svetom je v neutrálnom stave. V neutrálnom stave môžu pohodlne prežiť akékoľvek typy tiel (s výnimkou ľudského typu tela). Taká je prirodzenosť neutrálneho stavu.“

„V pozitívnom stave však môže prežiť iba forma, ktorá je jeho atmosfére prospešná. Keďže každý jedinec sa objavuje v tej forme a keďže tá forma je integrálnou súčasťou jeho/jej osobnosti, je dôležité, aby získal novú formu, formu vhodnú pre život v pozitívnom stave.“

„Proces premieňania vzhľadú tejto formy sa nazýva procesom transfigurácie. Tento proces je zložitým konglomerátom genetického, duchovného, mentálneho a fyzického znovuprísôsobenia a previnutia, ktorý nemôžete pochopiť, kým sa nachádzate v ľudskej kondícii.“

„Keď je proces transfigurácie zavŕšený a jedinec sa prispôsobuje svojmu novému výzoru, postupuje do nasledujúceho štádia. Vstupuje do špeciálneho oddelenia Novej Školy pre duchovné Obrodzenie, Znovuzrodenie a Reštrukturalizáciu. V okamihu svojho vstupu do Novej Školy sa tento jedinec znovuzrodí do nového života pozitívneho stavu. V tejto Novej Škole začína proces transformácie toho jedinca. Pozostáva z takých neobyčajných a podivuhodných vecí, že vo vašom ľudskom jazyku neexistujú žiadne slová, ktoré by mohli opísať či vyjadriť všetko, čo sa počas tejto doby odohráva.“

„Keď je proces transformácie zavŕšený, jedinec dostáva novú totožnosť, nový život a nové poverenie v niektorom regióne pozitívneho stavu Stvorenia. Absolvovanie Novej Školy a získanie novej totožnosti ustanovuje nové duchovné narodenie toho jedinca. Skutočný a

naozajstný život toho jedinca v pozitívnom stave sa začína v tomto rozhodujúcom okamihu. Potom spomínaný jedinec prechádza tým istým procesom duchovného pokroku, ktorý je opísaný na začiatku tejto kapitoly.“

„Ako vidíte z tohto veľmi stručného a neúplného opisu, proces konverzie je veľmi zložitý a ťažký, no bol umožnený spasiteľným aktom Pána Ježiša Krista. Od tejto chvíle je umožnený každému. A čo je úžasné, s postupom času bude tento proces ľahší a ľahší. Každá nová skúsenosť v tomto ohľade dláždi cestu pre akékoľvek následné prípady konverzie.“

„Každý však bude musieť ešte stále prechádzať vyššie opísanými krokmi, ibaže v skrátenej a menej ubližujúcej forme. A to je teda to, čo termíny ‚narodenie‘, ‚smrť‘, ‚vzkriesenie‘, ‚znovuzrodenie‘, ‚transfigurácia‘ a ‚transformácia‘ v skutočnosti znamenajú.“

„Čo sa týka narodenia ľudských tvorov, v procese ich počatia existujú určité zvláštnosti. Fabrikácia ľudského pokolenia pseudotvorcami bola už rozsiahle opísaná v tejto i v predošlých knihách Nového Zjavenia. Bol už opísaný aj proces inkarnácie agentov pozitívneho stavu a agentov negatívneho stavu.“

„Táto situácia je však trochu odlišná u ľudských tvorov, ktoré sa narodili ako ľudské tvory, bez toho, žeby priamo pochádzali či už z pozitívneho, alebo z negatívneho stavu.“

„V procese spojenia dvoch ľudských tvorov opačného pohlavia sa rodí idea, ktorá v rozmanitých podmienkach odráža špecifickú prirodzenosť svojich rodičov. Ľudskí rodičia tej idey nemajú, vo väčšine prípadov, žiadne vedomé uvedomenie si jej obsahu, kvality a kvantity, ani žiadne poznanie toho faktu, že sa taká idea narodila. Keď sa idea narodí, vyhľadáva prostriedky na vybudovanie vonkajšej formy svojho prejavu. Toto sa koná prostredníctvom fyzického pohlavného styku dvoch ľudských tvorov opačného pohlavia.“

„Zvláštnosť narodenia ľudského tvora je založená na tom fakte, že fyzické telo pre tú ideu je vybudované parazitickým spôsobom – v ženskom fyzickom tele. Ako už bolo uvedené predtým, nikde inde vo Stvorení či kdekoľvek v Zóne Vymiestnenia, taký neprirodzený, nezvyčajný, abnormálny, bolestivý a nebezpečný spôsob fyzického narodenia neexistuje.“

„Keď je spomenutá idea počatá, špeciálnymi, ľudským tvorom neznámymi, duchovnými prostriedkami (také prostriedky nemôžu byť zjavené dokonca ani teraz!), premietne sa do špeciálneho a špecifického intermediálneho sveta, kde je, vo forme ducha a dočasnej formy jeho mentácie, pripravená na svoj vstup do nezvyčajných a najdrsnejších podmienok ženského lona a planéty Nula.“

„Zatiaľ čo táto príprava prebieha, vyvíja sa pre telo tej idey špecifický ľudský plod.“

„V priebehu tej prípravy sa tej idei-duchu prihodí niekoľko vecí. Predovšetkým je vystavená rôznym negatívnym a pozitívnym skúsenostiam. Tie skúsenosti začleňuje do svojho obsahu.“

„Po druhé, začlenením akejkoľvek z týchto skúseností, pozýva rozličných iných duchov, ktorí ju týmto skúsenostiam vystavujú, aby sa tak stali integrálnou súčasťou jej budúceho života. Týmto – začlenením týchto skúseností do svojho obsahu a pozvaním tých duchov, aby sa stali integrálnou súčasťou jej budúceho života, sa vyvinie zvláštna rozporuplná duchovná, mentálna a fyzická atmosféra, ktorá sa stane obsahom budúcej ľudskej osobnosti tej idey. Táto rozporuplná prirodzenosť je komplikovaná dvoma faktormi.“

„Jedným je to, že rodičia tej idey sú ľudské tvory. Byť ľudským tvorom neznamena nič iné, než byť rozporuplným. Takže už od celkom prvého okamihu narodenia je tá idea plná rozporov. Táto prirodzenosť určuje, že tá idea vyhľadáva v tom špeciálnom intermediálnom

svete, ktorý existuje iba na ten účel, protikladné skúsenosti. Druhým je to, že fyzické telo, ktoré sa v ženskom lone pre tú ideu vyvíja, je vybudované z prvkov negatívneho stavu. Svojou samotnou prirodzenosťou a stavom podporuje akékoľvek protirečenia. Samotná štruktúra toho tela podporuje život negatívneho stavu, no pre život pozitívneho stavu je veľmi jedovatá. Táto štruktúra neustále núti každého ducha, ktorý je v nej polapený, aby bol negatívny a plný rozporov a protikladov.“

„Táto situácia je zvlášť mizerná pre agentov pozitívneho stavu. Ich duch a duša sú pozitívne, oni sú však polapení v pasci tela, ktoré samotnou svojou prirodzenosťou ide proti všetkému, čo ten duch a duša obsahuje.“

„Na druhej strane, táto situácia napomáha najmä agentom negatívneho stavu, ktorí sa v takom tele cítia ako doma a prosperujú v jeho negatívnej prirodzenosti plnej rozporov.“

„Pre iných, pravých ľudských tvorov, sa táto situácia stáva životným štýlom nerozhodnosti, zmietania sa medzi dvoma krajinami, neistoty, nejasnosti a nedôslednosti, nikdy nevediac presne alebo s istotou, čo je náležité a správne, a čo nie.“

„Keď spomínaná idea získa to, čo v tom intermediálnom svete potrebuje získať, vstúpi do svojho zárodku a oživí ho. Skutočný vstup toho ducha-idey do svojho zárodku sa neodohráva skôr než na samom konci piateho mesiaca pobytu v lone svojej matky. Plod je teda takmer šesť mesiacov starý, keď prijíma svojho ducha a dušu a stáva sa skutočne živým. Až do tej chvíle mu nemôže byť prisudzovaný žiadny pravý a naozajstný život, bez ohľadu na to, čo sa o tejto záležitosti na vašej planéte hovorí.“

„Počas štyroch mesiacov jeho pobytu v tom plode dochádza k úplnej izolácii a separácii toho ducha a duše od akýchkoľvek iných zdrojov, až na to, že si ponechá vo svojej nevedomej časti prítomnosť všetkých tých pozvaných protikladných duchov. Zároveň sa potlačia a vymažú všetky vedomé spomienky toho ducha a duše o čomkoľvek, takže v dobe svojho narodenia nemá o ničom vôbec žiadne vedomé poznanie. Narodí sa v úplnej vedomej nevedomosti bez akýchkoľvek vedomých spomienok či znalostí.“

„Kvôli tomuto dôležitému faktoru sa ľudské tvory rodia vo forme dojčiat, v stave totálnej a úplnej bezmocnosti a závislosti od dospelých. Pomalým a namáhavým procesom sa vyvinú na dospelých funkčných jedincov, plných rozporností a zmätkov. K nim pričlenení duchovia, s ktorými sa narodili, sa stanú ich duchovnými radcami – ak súvisia s pozitívnymi skúsenosťami, a ich tieňmi – ak súvisia s negatívnymi skúsenosťami. Kvôli plnému stotožneniu sa s ich prirodzenosťou, novorodené ľudské tvory a duchovia, ktorí ich sprevádzajú, sa do určitej miery podobajú.“

„Keď nejaký ľudský tvor splní účel svojho života na planéte Nula, jeho/jej telo zomiera. Následne je vzkriesený v intermediálnom svete a tam prechádza procesom opísaným v 19. kapitole tejto knihy (‘Život po ľudskom živote’). Týmto ste odkázaní na tú kapitolu – v záujme osvieženia vašej pamäti ohľadne tejto záležitosti.“

„Ak niekto má uši, aby počul, nech počuje, čo Pán Ježiš Kristus zjavuje v tejto kapitole.“

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)